

Szovátai Hírmondó

Önkormányzati tájékoztató

XII. évf. 119. szám 2014. március

1848 márciusára emlékezve

Péter Ferenc polgármester beszéde az ünnepi ökumenikus istentiszteleten a református templomban

Istenhajléka nekünk mindenkor menedék. A történelem folyamán, Isten oltalmát kérve, nem egyszer oda bújtunk. Erős falai elrejtettek és védtek minket. De össze is fogtak, hogy együtt nézzünk szembe a veszedelemekkel. Vészes időkben csaknem az egyetlen hely volt, ahol megélhettük a közösségi lét örömeit. Igazi ünnepeinkkel is oda húzódtunk.

Ma már szabadon ünnepelehetünk. Bár sokan ma sem nézik jó szemmel, valójában csak rajtunk múlik, hogy nyilvánosan megtartsuk nemzeti ünnepeinket. Ma kiléphetünk a falak rejtékéből az örömeinkkel, hogy vagyunk, hogy együtt vagyunk, és magyarok vagyunk.

Mégis ragaszkodunk a templomi ünnepléshez, ahhoz a bensőséges hangulathoz, amit itt érzünk igazán.

Lám, ma, március 15-én ismét templomban vagyunk. Ismét templomban gyűltünk össze nemzeti ünnepünkön, hogy még mielőtt Isten szabad ege alatt kulturális műsor keretében idéznénk fel a 166 évvel korábbi március törté-

néseit, és emlékeznénk meg annak hőseiről, hálát adjuk Istennek, hogy él még a nemzet.

Nemzeti ünnepünkön fel szoktuk idézni a különben esős, borús, de eredményei okán a közemlékezetben oly gyönyörűvé lett nap, 1848. március 15-e pesti eseményeit. De hajlamosak vagyunk megfeledkezni az előzményekről, keveset szólni a következményekről, és egyáltalán úgy tenni, mintha azóta is folyamatosan március 15-e volna. Ünnepi beszédeinkben általában párhuzamot keresünk a mához, és erőt próbálunk meríteni belőle aktuálpolitikai küzdelmeinkhez.

Évtizedek óta kiemelkedő jelentőséggel bír 1848. március 15-e megünneplése. Fontos nekünk, mert a magyar szívekben ott él máig e nap szimbolikus jelentéstartalma, a nemzet egységének tudata, s egy szabadságérzés, amelyhez ragaszkodunk, amibe kapaszkodunk.

A forradalom győzelmének gyümölcse a március 15-ét követő egy hónapban érett be, amikor a Kossuth által kidolgozott felirati követelésekből a magyar országgyűlés létrehozta az

áprilisi törvényeket, és kinevezte az első magyar felelős kormányt. A 31 törvény révén az ország maga mögött hagyhatta a feudalizmust, lerakhatta a modern Magyarország alapjait. S bár az ismét megerősödő osztrák császári udvar 1848 őszén eldöntötte el, hogy le fogja rombolni az eredményeket, és az országot vissza fogja kényszeríteni a forradalom előtti kiszolgáltatott és elmaradott helyzetébe, ezért lemondatta az engedményeket elfogadó V. Ferdinándot és helyébe a keményebb kezű Ferenc Józsefet ültette, akinek majd egyéves harc után végül orosz segítséggel, hatalmas túlerővel, sikerült levernie a magyar szabadságharcot, az eredmények megmaradtak. A magyarság bebizonyította a világnak: képes az összefogásra, képes arra, hogy egyszerre két nagyhatalommal harcolva is megalkossa önállóságának alapjait. Összefogásról, küzdeni akarásról, önzetlenségéről tett tanúbizonyságot.

Ma ezt ünnepeljük szerte a világban, ahol magyar ember él. Ezt ünnepeljük itt egy ökumenikus istentisztelet keretében. Él még a nemzet, és élni fog!

Aggódnak

Aggódnak értem, és én is aggódom másokért. Úgy tűnik, ezzel ki is van egyenlítve a számla, nem tartozunk egymásnak ezzel a szörnyű érzéssel, ami egy óvatlan pillanatban bebújik a bőrünk alá, végigciterázik a bordáinkon, vagy csigolyáról csigolyára táncol a gerincünkön, hogy aztán a szívünkben verjen tanyát.

Aggódunk, és elmondjuk neki, hogy aggódunk érte. Csupa szeretetből, a legjobb szándékkal tesszük. És késelem nélkül, hiszen minden perc számít. Hadd tudja meg időben, legyen módja változtatni felfogásán, viselkedésén, szokásain, s az egész életvitelén. Legyen módja megjavulni.

Jelét adtuk ezzel, hogy figyelünk egymásra, hogy fontosak vagyunk mások számára is, hiszen ha aggódnak értem, s én aggódom másokért, akkor ez kétségtelen.

Rendben is volnánk ezzel, csak mi lett a bizalommal? Igen, a bizalom... hogy felelős emberek volnánk... az hová tűnt? A bizalmat ők miért nem találják, s magam is olykor miért nem lelem?

Pedig az előbb még itt volt. Bizonyos hogy itt volt. Hová lett hirtelen? Azt sem mondta, fél kálap, el sem búcsúzott, csak mint a kámfor, odalett. Most aztán – sok egyéb mellett – érte is aggódhatunk legalább.

Molnos Ferenc

Fogadóórák

Péter Ferenc - polgármester

Kedd – 11,00 órától;

Hegyi Mihály - alpolgármester

Szerda – 11,00 órától;

Domokos András - jegyző

Csütörtök – 11,00 órától;

Városházi anyakönyvi adatok

Bejelentett újszülöttek: Páskuj Alexandra (szülei: Páskuj Attila és Rostás Ibolya); András Krisztina (édesanyja: András Erzsébet); Sandu Claudia Malvina (szülei: Sandu Mihăiță és Sandu Agneta); Józsa Niki (szülei: Józsa Csaba és Fülöp Ella); Tódor Emma (szülei: Tódor János és Tódor Réka Delinke); Bucur Kriszta Vanessa (szülei: Bucur András és Bucur Mónika);

Isten éltesse Öket!

Házasságot kötöttek: Neagu Gheorghe (Alsódóroszi) – Bokor Tímea Izabella (Fő út 126 szám);

Boldog házasságot!

Elhunytak: Magyar Katalin (1933) – Fő út 80 szám; Fülöp-Szabó János (1925) – Május 1 utca 62 szám; Nagy Adalbert (1924) – Fő út 49 szám; Kacsó Ilona (1941) – Hosszú utca 73 szám; Pál Imre (1947) – Farkas utca 53 szám; Banca Lidia (1921) – Géra utca 30/A; Gábor Gizella (1965) – Fő út 75 szám; Cernea Elena (1958) – Vetés utca 6 szám;

Nyugodjanak békében!

Kik lelik a kártevésben örömeiket?

A vak is észreveszi, csak az nem látja, aki nem akarja, hogy évek óta – mondhatni, folyamatosan – milyen erőfeszítéseket tesz az önkormányzat a település építésére-szépítésére. Csaknem azt írom, hogy hiába, mert mindig akadnak, akik ellene buzgólkodnak. Mintha egy újabkori Kőműves Kelemené ballada története játszódna a szemünk előtt: minden jó szándékra ott van az azt bemocskoló felelet, minden építésre rombolás a válasz. Nem véletlen, hogy az embernek Kőműves Kelemené balladája jut eszébe: „amit raktak

estig, leomlott reggelre”, amit ültettek ma, kitepték reggelre, amit hosszasan gondoztak, letörték egy éjjel, amiért mások hosszasan fáradoztak, témérdek közpénzt költöttek, jó hecc volt tönkretenni egy röpké pillanat alatt, vagy ha nem ment olyan gyorsan, akkor is megérte a fáradságot. Fel nem foghatom, honnan ez az erő, amellyel minden éjszaka megpróbálják megsemmisíteni mindazt, amit előtte való napon felépült, készült, honnan ez a szorgalom, amelynek eredményét számba vehetjük reggelente, ha végigsétálunk a városban.

„Rossz kölykök”, mondják egyesek azzal a blazírsággal, mintha ez nem csak magyarázat lenne a jelenségre, hanem feloldozás is. Olyanformán, mintha azt mondanák, „ha rossz kölykök tették, akkor rendben van, minek ez a fontoskodás, ez az értelmetlen és ide nem való zsörtölődés?!”

Semmi kétség, itt a tavasz. Kertekben, udvarokon, az utak mentén megannyi igazítani való akad. A legtöbben igazítják is, hogy szebb legyen a környezetük.

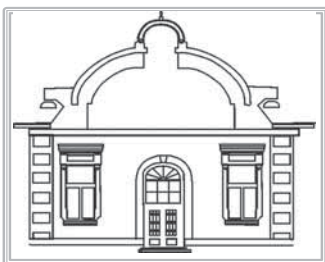
Az önkormányzat rendre elszállítja a sövények nyírásából, gyümölcsfák, lugasok tavaszi metszéséből származó ágakat s a lomtalánítással lakásokból kikerülő bútorokat tárgyakat. Mindez nem háztartási szemét, s különben sincs már helyi szeméttelp, de találtak jó megoldást mindezek elraktározására, eltüntetésére, anélkül, hogy terhelnék vele a környezetet.

A parkokba, az utak melletti virággruppokba, kihelyezett ládába tavaszi virágokat ültettek ki, időt, fáradságot és költségeket áldoztak a rózsatövek metszésére és permetezésére, a szociális munkások bevetésével is megtakarították a fürdőtelepet mindazon szennytól, szeméttől, ami a télen összegyűlt.

Az is egy kérdés, hogy mitől gyűl össze az utcán a szemét? Ja, a „rossz kölykök”. Igen, a ők valóban eldobálnak ezt, azt. Nem esik nehezemre elhinni, hogy ők török ki töből vagy derékból az útszélre ültetett fiatal fákat, hogy merő csintalan-ságból rongálnak utcai bútort, de a frissen ültetett árvácskák közül – a jól látható placcról is – töbtízet talán mégsem ők vettek ki tövestől, talán nem ők akarnak vele magán virágoskerteteket díszíteni.

Valamikor az erkölcsi értékek és fegyelem nélküli embert a szomszéd szeme vigyázta, hogy rosszat, a közösségre károsat ne cselekedjen. Hová lett mostanra a szomszéd szeme?

Úgy látszik, térfigyelő kamerákra van szükség, hogy végre mindannyian megtudhassuk, láthassuk, kik lelik a szemetelelésben, a rongálásban, a kártevésben örömeiket. *molnos*

Adresa Primăriei
Orașului Sovata:
Sovata, Str. Principală
Nr. 155.

Tel: 0265 570 218

Fax: 0265 570 524

E-mail:

secretariat@primaria.szovata.ro

Program audiențe

Primar: Péter Ferenc:

Marti – de la ora 11,00;

Viceprimar: Hegyi Mihály:

Miercuri – de la ora 11,00;

Secretar: Domokos András:

Joi – de la ora 11,00;

Lucrări de primăvară

Odată cu sosirea primăverii pentru lucrătorii consiliului local s-au intensificat lucrările de întreținere executate pe spațiile verzi.

Vremea neașteptat de blândă pentru această perioadă favorizează plantarea florilor în parcurile și rondourile din oraș. Pentru înfrumusețarea orașului printre altele au fost plantate și în primăvara asta panseluțe de diferite soi și culori, lalelele deja obișnuite la sensuri giratorii, și au fost completate tulpinele de trandafiri.

Paralel cu acțiunea de plantare se desfășoară și activități de curățare și îngrijire a arborilor din parcuri și de ecologizare a spațiilor verzi cu deosebită grijă la stațiune.

rilor din parcuri și de ecologizare a spațiilor verzi cu deosebită grijă la stațiune.

Medierea în România

Istoria medierii este lungă și bogată.

Întâlnim medierea în culturi și țări diferite, în toate sectoarele de interacțiune socială: educație, religie, relații angajatori-angajați, sisteme juridice, drept penal, familie, mediu înconjurător, comunități, cartiere și toate nivelurile de guvernare.

Prin adoptarea Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, a fost deschisă calea către soluționarea extra-judiciară a numeroase cauze civile, penale sau comerciale,

punând accent pe interesele părților și nu atât pe aspectele juridice ale conflictului.

Alegerea medierii pentru identificarea de soluții în interesul tuturor părților prezintă o serie de avantaje:

- prin mediere părțile pot ajunge la soluții care să răspundă nevoilor lor reale, participând nemijlocit, cu deplină putere de decizie asupra finalității conflictului;
- soluția negociată într-o ședință de mediere este convenabilă pentru toți cei implicați, afectați sau interesați în conflict;

- apelând la mediere se reduce substanțial cheltuielile de judecată (taxe de timbru, onorarii avocați și experți etc.);

- alegând medierea se economisește timp și se evită stresul generat de un litigiu derulat în sala de judecată, precum și expunerea publică a problemelor personale cu care se confruntă părțile;

- medierea ajută la degrevarea instanțelor judecătorești de numeroase cauze care pot fi soluționate satisfăcător chiar de părți, în interesul lor, prin intervenția unui mediator;

Medierea reprezintă, așadar, o modalitate alternativă și facultativă de rezolvare a conflictelor; medierea este o procedură voluntară și confidențială; medierea implică intervenția mediatorului care facilitează comunicarea între părți, care este neutru și imparțial și ajută părțile să găsească o soluție reciproc acceptată.

Prin mediere se pot rezolva conflicte generate de: relațiile de familie, raporturile co-

merciale, raporturile locative, de vecinătate, de coproprietate, succesiuni, executarea obligațiilor contractuale. Medierea poate fi de asemenea rezolvarea pentru conflictele izbucnite în școli (profesorii-elevi-părinți), în organizații (angajați-angajatori), în trafic și în orice alte locuri publice.

Deși obiectivul medierii este rezolvarea stărilor conflictuale, distincția majoră cu care operează această metodă este ca prin mediere se caută să se ajungă la un acord cu implicarea părților care vor și susține apoi soluția.

Mediatorii nu au puteri formale asupra rezultatelor negocierii și nu pot rezolva conflictul sau impune singuri o soluție. În schimb, eficiența lor vine din abilitatea de a se întâlni în mod individual cu părțile, de a asigura o înțelegere a problemelor aflate în dispută, de a identifica zonele de compromis posibil pentru fiecare parte și de a încuraja părțile să facă compromisuri pentru atingerea unui acord.

Népek tavasza, március

Népek tavasza. Hányszor és hányszor hangzik el ajkunkról ez a két szó, 1848 európai forradalmainak összefoglaló neve.

Ismét a népek tavaszára emlékeztünk. Kulturális műsorral a művelődési házban majd a Városháza udvarán, ökumenikus istentisztelettel a református templomban.

A korábban megszokott fürdőlepteli felvonulás és az ottani műsor elmaradt az idén, így nem darabolódott oly sok helyszínre az ünnepség.

Március 15-én az estére támadt szélvihar és zápor ugyan meghiúsította a tervezett lampioneregetést, de hála a sok lelkes közreműködőnek és résztvevőnek, így is szép volt az ünnepség.

Péter Ferenc polgármester ünnepi beszéde

Petőfi és Kossuth. Nemzeti ünnepünkön leggyakrabban ezt a két nevet szoktunk emlegetni.

1849. március 14-én az éppen Czibakházán honvédtáborban tartózkodó Kossuth levelet írt feleségének, Meszlényi Teréziának Debrecenbe. Ebben azt írta: „Mi megyünk holnap az ellenség ellen, ti meg megünneplitek március 15-e első évfordulóját, bár, hogy mi ünnepelni való van rajta, fel nem foghatom, amikor egy kis pesti diákszavargásnál egyéb nem történt.”

Eppen Kossuth ne tudta volna pontosan értékelni mindazt, ami 1848. március 15-én Pesten történt? Tán nem tudta felmérni ennek a napnak a fontosságát, vagy, mert kívül maradt a nap oly sokszor megidézett pesti történésein, bagatellizálta az egészet? Nem erről van szó.

Számára az események sorában ez csupán egy epizód volt.

1848. március 15 igazi jelentőségét nem a pesti eseménysor adja meg, hanem a pozsonyi országgyűlés tevékenysége, de még inkább a március 15-ét megelőző majd két évtizedes időszaknak, a reformkornak kiharcolt eredményei. Nem lehet és nem is szabad, március 15-ét elválasztani az ezt megelőző 18 esztendő küzdelmeitől.

Széchenyi elindított egy folyamatot, mely 1830-ban kezdődött, majd egy mozgalommá terebélyesedve új célokkal, feladatokkal egészült ki, olyan emberek csatlakozásával, akik nélkül nem sikerülhetett volna országunk modernizációja. Kossuth Lajos, Wesselényi Miklós, Deák Ferenc, Batthyány Lajos mind felsorakoztak az új Magyarország programja mellett.

Miközben március 15-ét ünnepeljük, miután lelkesen meghallgatjuk a Nemzeti dalt

és mielőtt magunk is Kossuth nótákat énekelünk, felteszük-e a kérdést, hogy miért nem volt az események középpontjában, és tulajdonképpen hol volt Kossuth Lajos ezen a napon? Petőfi ott volt a Pilvaxban, a Landerer nyomdánál, a Múzeum lépcsőin? Miért nem hallata e napon a lázba jött Pesten messzire hangzó szavát Kossuth?

Kossuth Lajos és köre összegyűjtötte azon javaslatokat, melyeket az azt megelőző 17 év alatt a változásokat követelő reformnemesség kidolgozott, és egy utolsó nagy küzdelemre készülve kívánták elérni, hogy a javaslatokat a diéta jóváhagyja. A párizsi forradalom hírére az alsóház el is fogadta a javaslatokat. Amikor március 13-án Pozsonyba érkezett a bécsi forradalom híre, a felsőház is beadta a derekát. Megtörtént a felirati javaslat kibővítése, és elfogadása.

1848 március 15-én reggel 10 órakor 72 képviselő, köztük Kossuth és Széchenyi vitte gőzhajón Bécsbe a javaslatokat, melyek az uralkodói jóváhagyás esetén Magyarország számára egy új kort jelentettek. Közte herviselés, örökváltság, nemzeti kormány, sajtószabadság, unió Erdéllyel, évenkénti országgyűlés, a papi tízed és ősiség törvény eltörlése, a feudalizmus végének és a modern szabad fejlődés kezdetének szinonimái voltak.

Kossuth programjának mintegy rövid kivonataként született 1848. március 11-én Irinyi József tollából a sokat emlegetett

12 pont. S miközben Kossuth a forradalmi Bécsbe érkezett, ahol ünneplő tömeg fogadta, megindultak március 15-e pesti eseményei is. Miközben Pesten Petőfi Sándor és a Márciusi Ifjak vezetésével zajlottak a forradalmi események, addig az igazi áttörést és a tényleges forradalmi győzelmet Bécsben Kossuth és Széchenyi vívta ki. Március 16-án átnyújtották V. Ferdinándnak a felirati követeléseket, amelyeket még aznap este az államtanács a bécsi, a pesti és az egész Európára kiterjedő forradalmi hullám miatt, kelletnél jóváhagyott. Batthyány Lajos kinevezésének uralkodói jóváhagyására március 17-én került sor, Széchenyi, Eszterházy és István nádor személyes közbenjárásának hatására.

Nyilvánvaló, hogy Kossuth számára az eredmény szempontjából az volt fontosabb, ami Pozsonyban történt, és ami Bécsben történt. De tulajdonképpen mindhárom helyszínen kellett, hogy sikerre jusson ez a nap. Kellott hozzá a pesti utca lökése, kellett a pozsonyi Országgyűlés döntése, és kellett Bécs, azaz a döntés uralkodói szentesítése. Mindháromat sikerült elérni, mert a fejekben kész program volt és a történelem lehetőséget kínált rá.

„Mi megyünk holnap az ellenség ellen” – írta Kossuth feleségének a honvédtáborból. Leveléből azt hinnők, amíg mások Pesten egyéves évfordulóján a kis diákszavargást ünnepelik, ő karddal aprítja az ellent. De Kossuth fegyvere, akárcsak Petőfié, mindig a szó volt. Azt pedig jelesen forgatta.

Munkájukat Pro Urbe-díjjal köszönte meg az Önkormányzat

Február 22-én, a hagyományos Bernádybálon lepte meg az Önkormányzat Lokodi Edit Emőkét és Mester Zoltánt a Pro Urbe-díj átadásával, mintegy köszönétként azért az építő tevékenységükért, amellyel Szováta anyagi illetve szellemi gyarapodását hosszú éveken át következetesen szolgálták.

Lokodi Edit Emőke

kel is bizonyíthassa. És ő bizonyította. A helyi kezdeményezések támogatójának, segítőjének bizonyult. A megoldás reményével volt kizárólag fordulni a város

„Mindenki számára fontos a szülőföld, onnan merít energiát később is munkájához. Az én szülőföldem a Kisküküllő-mente, Hármasfalú, Szováta, itt élnek közeli és távolabbi rokonaim. Ide jövök haza, ha gyermekkoromra gondolok, ez a hely tölt fel, itt ismertem meg a természet szépségét, itt kirándultunk barátaimmal, itt tanultam és versengtem az élmezőnybe jutásért. Ezek a hatások formálták a későbbi felnőttem, aki mindig magával vitte, bárhol élt, dolgozott azokat az alap parancsolatokat, amelyeket jól bevéssett lelkébe”.

Lokodi Edit Emőke bemutatkozó szövegéből idézem az előbbi mondatokat, amelyeket 2008-ban az újság révén a szovátai emberekhez intézett. Ezek a mondatok a szülőföldhöz való kötődésről szólnak. A hűségéről. A bárhová is elvetődött ember hűségéről a gyökerekről.

Milyen szépek tudnak lenni a szavak! Főleg, ha a tettek is igazolják azokat!

Lokodi Edit Emőke jogot végzett. Tevékenységét jogászként kezdte, aztán ügyész, ügyvéd, számvetőséki bíró, majd nyolc éven át a Maros megyei Tanács elnöki tisztségét töltötte be. Ez utóbbi tisztsége adott leginkább módot rá, hogy a szavakban megfogalmazott hűséget tettek-

gondjaival. Nem csak megértésére számíthattunk, de cselekvő együttműködésére. A megyei léptéken túl is segített. A Köz-ponti Régió gyulafehérvári vezetőségében pályázataink elbírálásánál számunkra egy biztos pont volt. Nem csupán szavazatával támogatt, de rendszerint elnöktársait is meggyőzte, hogy a szovátai pályázatok pozitív elbírálásra érdemesek. Ám nem elvtelenül, másokkal kitolva tette mindezt, hanem a lokálpatrióta külön törődésével, szeretettel.

Szováta fejlődésének leg-szebb évei voltak azok.

Bár akkor is értékeltük a munkáját, ahogy távolodunk ettől az időszaktól, egyre pontosabban látjuk, hogy mekkora szerepe volt az ő támogatásának azokban a döntésekben, amelyek révén különböző fejlesztési lehetőségek nyíltak városunk számára.

Lokodi Edit Emőkével könnyű volt szót értenünk, ő értett minket. Velünk egy csapatban játszott. Személyes ügyének tekintette Szováta fejlődését.

Mindezért köszönet jár neki. A számára megítélt Pro Urbe díj legyen jelzése a szovátai közösség javára végzett tevékenysége elismerésének, és mindannyiunk megbecsülésének!

Szováta Város Önkormányzata

Mester Zoltán

„Boldog, mint a tejbe esett légy”, szól a mondás, és ez tökéletesen ráillik Mester Zoltánra. Kerek fél évszázada hörpölt bele először fürdővárosunk kulturális életébe, hogy aztán ott ragadjon, ott maradjon, s azóta se evickéljen ki belőle.

A minap egy televíziós beszélgetés során felmutatott egy autóbusszjegyet, mintegy bizonyítékként, hogy 1964. január 25-én érkezett Szovátára. Elmondása szerint, már a rákövetkező napon színházi előadáson vett részt városunkban, s hetek múlva, egy felkérés nyomán, egy helyi amatőr társulat tagjaként már maga is színházi próbákra járt. Aztán jöttek sorra a szerepek, majd a Petelei irodalmi kör, a szavalóműsorok és a különböző rendű és rangú előadások, s Mester Zoltán neve és arca összeforrt mindazzal, amit itt a „kulturális élet” gyűjtőfogalommal szoktunk jelölni.

Már természetesen adódott, hogy a rendszerváltás után alakult Bernády Közművelődési Egylet elnöki tisztségére őt kérjük fel, hiszen akkorra már bebizonyosodott, hogy Mester Zoltán a szovátai kultúrához nem csupán fogyasztóként illetve alkotóként viszonyul, de szervezőként is. Egyletbeli társaival immár több mint két évtizede heti rendszerességgel szervez sokrétű kulturális rendezvényeket. Megszoktuk, hogy ott áll a pódiumon, felvezetőt mond, szaval vagy konfe-

rál. Igazából mikrofonra sincs szüksége, érces hangja betölti a teret, a legutolsó sorokban ülőkhöz is eljut. Úgy ejti a magyar szót, hogy mindenki értse.

A Sóvidék televízióban kulturális műsort vezet.

Mester Zoltánban az előadó, a képgyűjtő, a gyökérszobrász és más egyebek mellett – az a félévszázad múltán felmutatott autóbusszjegy is bizonyítja – egy krónikás és egy muzeológus is keveredik. Ő szívesen dokumentálja mindazt, ami körülötte történik. Elsősorban kulturális relikviákat őriz. Megszokott, hogy rendezvényein régóta őrzött plakátokat, újságcikkeket, fényképeket, könyvedikációkat stb. vesz elő kordokumentumként. Az egy dolog, hogy megőrzésére elteszi, de ő évtizedek múltán is képes elővarázsolni egy témával, egy személyiséggel, egy rendezvénnyel kapcsolatos dokumentumait.

Ez Mester Zoltán.

Őt évtizedes tevékenységével kivívta mindannyiunk tiszteletét.

Szováta város kulturális életében betöltött szerepéért, a szovátaiak nevében a Pro Urbe díj odaítélésével köszönetet mondunk neki.

Szováta Város Önkormányzata

Bemutkozik a Sóvidék-Hegyalja Egyesület

A Sóvidék-Hegyalja Turisztikai Egyesület 2007-ben alakult és a fő célkitűzése Sóvidék-Hegyalja kistérség idegenforgalmának fellendítése. A térség Szováta város, Parajd, Korond, Farkaslaka, Zetelaka, Oroszhegy, Varság és Fenyéd településeit foglalja magában, összesen 39840 lakosságú területet.

Az egyesület fő tevékenységi területe:

- a térség turisztikai tevékenységeinek összehangolása;
- integrált marketingstratégia kialakítása;
- turisztikai pályázatok lehívása, kivitelezése;
- térségi turisztikai adatbázis kialakítása;
- korszerű szállásfoglalási rendszer működtetése (TDM);
- vendéglátó egységek turisztikai érdekképviselete;
- működési minősítési engedélyek beszerzése;
- turisztika irodákkal való szoros együttműködés;

A cél érdekében átvállalja a helyi turizmus kezelését, ellátja a települések turisztikai marketingmunkáját, értékesítési rendszert állít fel és működtet.

A turisztikai Egyesület 2013-ban indította el új, térségi turisztikai portálját. A portál a www.sovidekiszallasok.hu címen magyar nyelven illetve a www.zetelaka.net

nyelven turisztikai információkat nyújt a térség látnivalóiról, programjairól, szolgáltatóiról és szállásajánlatairól. A weblap dinamikus fejlődésnek indult.

Pályázat segítségével sikerült 10.000 USD/hónap értékű online reklám csomagba részesülni a Google Adwords-tól. Ezáltal a fontos kulcsszavakra (cazare praid, cazare sovata, cazare corund, pensiuni sovata stb.) a legnagyobb keresőben az első pozícióba kerültek a kistérség turisztikai promováló oldalai. Ez azt jelenti, hogy napi tízszeresére nőtt a weboldal látogatottsága. Jelenleg kb. 140-170 személy/nap.

Jelenleg 103 vendéglátó egységet képviselünk illetve promoválunk több honlapon.

A SHTE a szálláshellyel rendelkező tagjai számára a következő szolgáltatásokat biztosítja:

- szállások promoválása a következő oldalakon:

a) térségi fő oldalak: www.sovidekiszallasok.hu, www.turist-cazare.ro

b) kistérségi oldalak: www.sovidek.ro és www.hegyalja.ro

c) helyi - települési oldalak: www.parajdiszallasok.hu, www.praid-cazare.ro, www.szovata.ro, www.korond.hu, www.farkaslaka.hu, www.zetelaka.net

www.zetelaka.net

Együttműködő oldalak:

www.salinapraid.ro, www.tourist-informator.info, www.iranszekelyfold.info, www.szovata.ro, és még további hét település önkormányzatának oldalai.

- turisztikai prospektusok és Sóvidék-Hegyalja turisztikai térképek szerkesztése és kiadása, amelyet a tagok a szálláshelyeiken a turisták rendelkezésére bocsáthatnak. A prospektusok három nyelvűek és a helyi valamint a környékbeli főbb látványosságokat és hasznos tudnivalókat tartalmaznak. A prospektus és a térkép együttese a vendégek tartózkodási idejének a meghosszabbításáról gondoskodik.

- turisztikai rendezvényeken, kiállításokon való részvétel

Amennyiben szeretne egy erős turisztikai szervezethez tartozni, akkor látogassa meg oldalainkat, és próbálja ki térítésmentesen ebben az évben.

Hogy miért? A válasz egyszerű: együtt erősebbek vagyunk és közös érdekünk, hogy a Sóvidéken minél több turista legyen!

Mi segítünk feltölteni, aktualizálni szálláshelyét, szolgáltatásait az új szállásfoglalási rendszerünkön.

Kapcsolat:

- Szováta, Kiss Zsófia 0742-201346, kiss.zsofia@szovata.ro, naponta 10-15 óra között a szováti Polgármesteri Hivatal 13. irodájában;

- Parajd, Moldován László, 0740151468;

- Korond, Ravasz Mihály, 0744615434;

Email:

sovidekiegyesulet@gmail.com

Tegye a dolgát

A Sóvidék-Hegyalja Turisztikai Egyesület 2012-ben alakult meg, bár elődje már 2007 óta létezik. Tavaly egy nagy volumenű LEADER-es pályázaton 94 969 eurót nyert az egyesület, amelyből többek között egy korszerű, az országban még ismeretlen szállásfoglalási rendszert hoztak létre.

Évekkel ezelőtt néhány parajdi fiatal, akik érintettek voltak valamilyen módon a turizmusban, úgy gondolták, összefogva sikeresebben pályázhatnak, ezért hozták létre a Sóvidéki Vendégfogadói Egyesületet.

„Észrevettük azt az igényt, hogy turisztikai vásárokon sokkal előnyösebb, ha egy csomagajánlattal rendelkezünk egy adott térségből. A kezdetekben csupán Parajd község turisztikai tevékenységét próbáltuk összefogni, de hamar rájöttünk, hogy ez kevés a nemzetközi turisztikai kínálatához, ezért térségben kezdtünk gondolkodni. Tavaly nyáron leültünk hét község – Parajd, Korond, Farkaslaka, Fenyéd, Oroszhegy, Zetelaka, Varság – turizmusban érdekelt képviselőivel, és ők is egyetértettek abban, hogy érdemes közösen egy turisztikai térséget kialakítani. Nem alapító tagként, de partnerekként együtt dolgozunk Méréfalvával és Szováttal is. Az önkormányzatok véleményét is kikértük, az ők javaslatára olyan szervezeteket vettünk be az egyesületbe, akik hatékonyan működnek az adott térségben” – tájékoztat az indulásról Moldován László, az egyesület elnöke.

Az idei év nagy megvalósítása a napokban átadásra kerülő szállásfoglalási rendszer, amelynek Turisztikai Desztinációs Menedzsment (TDM) a neve.

mindenki!

„Nyáron volt egy előadásunk balatoni professzorokkal, és egyikük viccesen így fordította le: tegye a dolgát mindenki! Ebben a szervezetben össze kell fogniuk az önkormányzatoknak, a civil szervezeteknek és a panziósoknak is. Mindenkire szükség van ahhoz, hogy a jövőben sikeresen tudjunk működni” – véli Moldován.

A TDM-rendszer kiépítéséhez nagyban hozzájárult a LEADER-es vidékfejlesztési pályázat, amelyet turisztikai fejlesztésekre írtak ki. A pályázatot 2012-ben sikeresen megpályázta az egyesület, jelenleg az utolsó kifizetés előtt állnak. „A mi vidékünkön jellemző, hogy senki nem tudja, egy adott időszakban, turistaszezonban hány vendég fordult meg, hány éjszakát töltött nálunk, honnan érkezett és milyen látványosságokat, turisztikai egységeket keresett fel. Ez a rendszer lehetőséget ad a nyilvántartásra, de ezen a rendszeren keresztül többek között katalógust is rendelhetnek. A vendéglátókat személyesen is be kell tanítanunk az új rendszer használatára, amely a sovidekiszallasok.hu honlapra kerül fel, de megtalálhatják a www.turistinformato.ro oldalon is, emellett angol nyelvű változata is lesz. Nagy feladatunk beüzemelni a rend-

szert, a vállalkozókkal megismertetni és felvilágosítani őket a hasznosságáról” – mondja az egyesület elnöke.

On-line térképrendszert is létrehoztak

A pályázatot úgy építették fel, hogy az elkövetkezendő tíz évben térségi turisztikai menedzsmenet tudjanak szolgáltatni. A pályázatnak köszönhetően három érintőképernyős infoterminált helyeztek el Farkaslaka, Zeteváralja és Varság közterületén. Ezek a touch-screenes gépek országos on-line hálózatra vannak rácsatlakoztatva, tehát az egész ország területéről elérhetőek a helyi információk. „Tudomásom szerint a térségben az egyetlen információs iroda Méréfalván működik, a farkaslaki és az oroszhegyi is hamarosan elkezdni működését. Célunk összedolgozni ezekkel az irodákkal, fontos, hogy az ottani alkalmazottak is használják a TDM-rendszert, minden aktuális információt feltöltsenek ebbe a közös adatbázisba. Hamarosan találkozunk az érintett települések polgármestereivel és arra fogjuk kérni őket, hagyják, hogy mi koordináljuk ezeket az egységeket.”

Szintén a pályázatnak köszönhetően tudták elkészíteni a GIS on-line turisztikai térképrend-

szert. „Ez már üzemel és elérhető a www.sovidekiszallasok.hu weboldalon a térkép menüpont alatt. Ez egy nagyon hasznos interaktív térkép, a turista kiválaszthat egy bizonyos részt, kinyomtathatja, túraútvonalakat tud kirajzoltatni ennek segítségével. Hiánypótló, hiszen ehhez hasonló eddig nem létezett a környéken.”

Kézbe vehető a turista kalauz

A vendéglátóságok feladata az együttműködés lesz, aktualizálniuk kell az adatokat a rendszeren belül. A panziót működtetőnek maximum 36 órája van, hogy válaszoljon a szálláskeresőnek. „Az elkövetkezőekben fő feladatunk, hogy segítsünk. Az egyesületünkbe tagsági felvételi lap kitöltésével kerülhetnek be, egyik alapvető követelmény, hogy hivatalosan működő turisztikai egységet képviseljenek. Akinek még nincs hivatalos minősítése, megkereshet bennünket és segítünk az engedély beszerzésében. Hamarosan minden községben szervezünk lakossági fórumot, ahol bemutatjuk az új rendszert, magyarországi előadók beszélnek a rendszer hasznosságáról.” Jelenleg nyolcvankét tagja van az egyesületnek, nyolcvan százalékuk parajdi vendéglátós.

Dr. Horváth Alpárral közösen szeretnék elkészíteni a Sóvidék-Hegyalja turisztikai stratégiáját, kézikönyv formájában. „Ami már kézzel fogható, megjelent nyolcezer példányban a turista kalauz, amelyben a Sóvidék-Hegyalja kistérséget mutatjuk be rövid leírásokkal és képekkel. Hatvan négy oldalas háromnyelvű kiadvány, és már most nagy sikernek örvend.” – foglalta össze az egyesület elnöke.

Bár pontos adatok nincsenek, hogy mennyi turista fordul meg évente vidékünkön, a parajdi sóbánya belépőjegyeiből következtetve nagyjából százazren érkeznek évente, hatvan százalékuk belföldi, negyven pedig külföldi, többnyire magyarországi.

Következő lépésként szeretnék bevezetni a turista kártyarendszert, amellyel kedvezményesen is ellátogathat a vendég különböző turisztikai egységekbe.

Akiket bővebben érdekelnek a Sóvidék-Hegyalja Turisztikai Egyesülettel kapcsolatos dolgok, tájékozódhatnak a www.sovidekiszallasok.hu vagy a www.sovidek.ro honlapokon. További információkkal a Pogármesteri Hivatal 13-as irodájában Kiss Zsófia áll rendelkezésükre.

Éljenek a lehetőséggel, vegyenek részt a közös munkában!

Kiss Zsófia

Kis tehetségek vetélkedője

Ha február, akkor farsang, de nem csak... Nekünk, pedagógusoknak a vetélkedők, versenyek, olimpiászok időszaka.

Amikor talán már minden kis óvodás bemutatta jelmezét az óvodában, elszavalta hozzá tartozó versikéjét és különböző versenyeken, vetélkedőkön vett részt az óvodai farsangi bál keretén belül, akkor került sor egy teljesen más jellegű vetélkedőre, mégpedig a Kis tehetségek vetélkedőjére, annak helyi szakaszára, amely ez alkalommal a 3-as óvoda szervezésében valósult meg.

Már hagyományá vált, hogy megszervezzük évente a vetélkedőt februárban.

Még a nap is kisütött örömben, amint a sok szép ünnepelőbe öltözött kisgyerek édesanyjával, édesapjával, vagy akár nagyobb testvérével, óvó néni-jével kézen fogva sietett a helyszín felé, és kíváncsian találgatta, vajon mi készülődik itten.

Ez alkalommal az „S. Illyés Lajos Gimnáziumi Iskola egy pár lelkes tanítója segítette a szervezőknek a vetélkedő si-

keressé tételében, színvonalának emelésében. Ezúton is köszönetet mondunk nekik.

Hogy miért tartjuk fontosnak ezt a rendezvényt?

Véleményem szerint, szakmai szempontból nagy jelentőséggel bír, hiszen betekintést nyerünk egymás munkájába, új dalokat, játékokat látunk, tanulunk egymástól, vagy éppen csak felfrissítjük régi repertoárunkat, egy kis új színt viszünk a mindennapi életünkbe.

Az óvodai élet nélkülözhetetlen velejárója a játék és mi óvónők mindannyian arra törekszünk, hogy amit tőlünk tanulnak a gyerekek, az eredeti népi játék legyen, a hangsúlyt a helyi, vagy környékbeli énekes népi játékokra helyezve.

Azt hiszem, nem túlzok, ha azt mondom, hogy felér egy továbbképzővel is, hiszen mindenki törekszik a játékok széles skáláját bemutatni, legjobbat adni saját egyéniségéből és ez által nagyon sok, a gyakorlatban felhasználható ötletet kapunk egymástól.

Azt, hogy mennyire különböző egyéniségek vagyunk,

azt talán az is jelezte, hogy nem ismétlődött egyetlenegy mese, vers, ének, sőt talán játék sem, hiszen mindenkinek más-más a kedvence.

Nagyon sok kis óvodás tehetség mozog közöttünk, ezt láthatuk mindannyian, akik jelen voltak ezen a rendezvényen, amit ez alkalommal nem is vetélkedőnek neveznék, hanem inkább találkozóznak, hiszen nem kiáltottunk ki nyerteseket, de mindannyian, akik ott voltunk gazdagabbak lettünk valamivel.

Köszönetet mondunk ezúton a Domokos Kázmér Iskolaközpontnak, amiért rendelkezésünkre bocsátotta gyönyörű dísztermét, ezzel hozzájárulva ahhoz, hogy a kisgyerekek egy gyönyörű, barátságos helyen tölthessék el a szombat délelőttjüket.

Hogy lesz-e folytatás? Reméljük igen. Hiszen jó volt együtt lenni, érezni, hogy egy közösséghez tartozunk, végighallgatni a sok szép népdalt, verset, mesét, átélni a játék örömét. Akkor hát miért ne lenne?

Fülöp Andrea óvónő

A Bernády-bálról

A Bernády Közművelődési Egylet idei – immár 23. – bálját február 22-én tartottuk a Bükkös szálló éttermében.

A Szovátáról Csíkszeredába elszármazott Dósa László vezette zenekar dallamai mellett mintegy 130 bálózó vett részt szecessziós bálunkon reggelig. Az étterem által feltálat vacsora a résztvevők étvágyát megfelelően látta el. Molnár Gizella hozzáállását ez úton köszönjük, munkatársaival együtt!

Kilyén László színművész műsorával, Szász Anna színművész éneklésével emelte a bál hangulatát. A kisorsolt értékes művészeti és közhasznú tárgyak elnyerése sok résztvevőnek szerzett nagy örömet.

Köszönet mindazoknak az intézményeknek, cégeknek és magánszemélyeknek, akiknek hozzájárulásával tarthattuk meg ez évben is hagyományos bálunkat!

A Bernády-bál szponzorai, támogatói voltak:

- Polgármesteri Hivatal
- Teleki Oktatási Központ
- Danubius
- Elixon üzletház;
- Dósa húsüzlet;
- Polaris (Polotca János)
- Kakucs gyógyszertár
- Sylvania üzlet
- Kicsigomba
- Borház;
- Boglárka virágüzlet
- Fazekas Gabriella
- Farkas Éva
- Bokor Rozália;
- Dan Cristian
- Kusztoz Endre
- Siklodi Zsolt
- Bocskay Vince
- Kuti Botond
- Kuti Dénes
- Márton Béla
- Király Csaba
- Szolláth Hunor
- ifj. Hajdú Imre
- Molnos Ferenc

Mester Zoltán

A cápauszonyoktól a bioenergiás liftig

Kőrispatakra kirándult a Gyulafehérvári Caritas Családsegítő Szolgálatának (CSSSZ) szervezésében a Falum a jövőm-projektben résztvevő illyésmezői fiatalok Rosszcsontok csoportja. A projekt keretében két és fél éve zajlik inaktív fiatalok fejlesztése és aktivizálása 11 Maros megyei településen, miáltal önszerveződővé válnak és részt vesznek saját közösségük életében. Ezért kétféle tevékenységet különböztetünk meg: személyiség-fejlesztést és aktivizálást, azaz tervezést, programokban való gondolkodást, amiket a fiatalok maguk szerveznek meg a családsegítő kollegák segítségével és irányításával, majd képesek lesznek magukra is megszervezni. Az irányítással szervezett saját programokra a fiataloknak az összeget maguknak kell megszerezni. A csoportfolyamatok 2011 őszén indultak be fokozatosan Illyésmezőben, S z é k e l y k a k a s d o n , Pókakeresztúron, Bözödön, Havadon, Somosdon, majd Jobbágytelkén, Szentgericén,

Szentháromságon, Vármezőben és Fintaházán is. A projektben résztvevő fiataloknak már több alkalommal volt alkalmuk egymással találkozni, az illyésmezőiek például három település képviselőit is vendégül látták az elmúlt két év során. Meglepetést okoztak időseknek és egyedül élőknek saját készítésű képeslapjaikkal, szerveztek szüreti bálokat a település lakosainak, önkéntes tevékenységet fejtenek ki a karavános nyári programokban, de fel tudnak mutatni már megvalósításként egy minifoci-bajnokságot is.

Egyfajta jutalomként könyvelhető el ez a kirándulás a csoport 15 tagja számára Kőrispatakra, ahol két napra birtokba vettük a menedékházat. Az első látványosság már a Bözödi-tó körüli kanyargós utakon elének tárultak, és itt nem csak a temérdek fagyöngy tűnt fel a fiataloknak: az élénkebb képzelőerővel rendelkezők cápauszonyokként azonosították a vízbe belefagyott farönköket. Szerencsére nem támadtak meg a ragadozók, a helyenként tér-

dig érő sárba sem ragadt bele az iskolabuszunk, így a szombat déli harangszóra már mindenki kipróbálhatta az ágyát a kempingben. Az ebéddel nem kellett senkit túl sokat kínálgatni, mosogatni sem akaródzott mindenkinek, mindenki az első közös játékokat várta, majd az activity és a beugró után a filmdélután, de leginkább a tábortüzet.

A házigazda Lajos bácsi elmondta a fiatalok szórakoztatására azt is, hogy a kőrispatakiakat pirított seggüknek gúnyolják, de a dalok mellett viccekkel is szórakoztatta, sőt, még holland szavakra is tanította őket. Egyedül a villanyoltást volt a legnehezebb megvalósítani a programban, mintha a kapcsolók nem akartak volna engedelmessé válni, túl sok volt a megbeszélnivaló, megmutatni való egymásnak, ki gondol ilyenkor alvásra. Nem segített az sem, ha a csoportvezetők összegyűjtötték a mobiltele-

fonokat, bár a fiúk lopakodva majdnem vissza szereztek készülékeiket...

Vasárnap már újra vígan kattintgattak velük mindannyian a bátorságpróbán a lengő híd, a fényképkiallításon, a szódavíz-üzemben, a szalmakalap-múzeumnál, a veder nélkül is használható csodakútnál, a kovácsműhelyben és a malomban, valamint a bioenergiával működő liftnél. A panoráma-domb megmászására nem akadt már vállalkozó az ebédet követően, de kis pihenés után félórányi focira még a lányok is igent mondtak. Mi tagadás, folytatuk volna inkább a labdakergetést a szobák kitakarítása és az összecsomagolás helyett, ha nem parkol le az iskolabusz a kapu előtt. A karaoke a kőrispataki programba már nem fért bele, de bepótoltuk utazás közben, az utastérben békésen megfértek egymással a különböző zenei stílusok.

A kirándulás létrejötté elsősorban a Rosszcsontok és szüleik érdeme, ők teremtették elő a szükséges anyagi hátteret, a költségek fennmaradó részét pedig Szováta Önkormányzata biztosította.

Szabó Attila, szociális munkás

Mesepogácsa a Sófalvi Illyés Lajos Iskolában

„Az én lovam kese,
kezdődik a mese”

2012 májusában vet-
tük át a Meseszer stafétát a
Körtvélyfajai Általános Is-
kolától, hogy az Egri Bródy
Sándor Gyermekkönyvtár ál-
tal kigondolt játék az S. Illyés
Lajos Iskolában is elkezdhesse
útját. A Meseszer elnevezésű
„mese stafétát” 2009 novem-
berében az Egri Megyei és
Városi Könyvtár indította el
útjára, hogy bejárja a magya-
rok lakta vidékeket. A kezde-
ményezés célja az volt, hogy
újra odafigyeljünk népmese-
seinkre, amelyek valamikor
szájhagyomány útján terjed-
tek nemzedékről nemzedékre.
A Meseszer stafétájának 2013.
február végéig adott otthont
iskolánk. Ebben az időszak-
ban megszerettük a népmese-
t és szívünknek kedvesek
lettek ezek az alkalmak. Így
történt, hogy a 2013/2014-es
tanévben is meghirdettük a
népmese vetélkedőt „A mese-
pogácsával teli világjáró nagy-
tarisznya” néven. Akárcsak a

korábbi évben egy többfor-
dulós anyanyelvi vetélkedőt
szerveztünk, ahol teret kapott
a népmese szájról szájra törté-
nő átadása és feldolgozása.

A III. és IV. osztályosokat
foglalkoztató vetélkedő a népmese-
világába vezette el a
szorgalmasabbakat. A három-
fordulós vetélkedő csapatban
készítette munkára a kisdia-
kokat, változatos feladatokkal és
kézműves ötletekkel állította
szembe őket. A vetélkedő első
három fordulójában egy adott
népmesével kellett megismer-
kedniük és kiegészíteniük
mesekezdő- illetve záró mon-
datokkal, népmesei fordula-
tokkal, párbeszéddel. A vetél-
kedő döntője népmeséhez illő
keretek között került megren-
dezésre az S. Illyés Lajos Isko-
lában. Ekkor volt alkalmuk a
részvevő csapatoknak, hogy
bebizonyítsák a mesélésre
való rátermettségüket és lát-
hatóvá válják több hónapos
munkájuk beérett gyümölcse.
Míg a népmesék hősei három
próba kiállításával bizonyítják
valamilyen nemes jutalom

elnyerésére való rátermettsé-
güket, a mi kis mesélőinknek
hét játékos próbán kellett bi-
zonyosságot tenniük mesélői
képességről és jártasságról,
leleményességről, kreativitás-
ról, gyorsaságról és nem utol-
só sorban együttműködésről.
Mindezt sikerült egy olyan
nagyszerű mesei keretbe be-
lefoglalni, mely felejthetetlen
élményt nyújtott a résztvevő
gyerekeknek és pedagógusok-
nak egyaránt. Végezetül min-
den csapat nyertesként került
ki, hisz bátor királyfi módjára
teljesítették a kítűzött hét pró-
bát és ki-ki a megérdemelt ju-
talmával térhetett haza.

Ahogy az Egri Könyvtár
kérte játékra hívogató felké-
résében, kívánjuk a további-
akban minden intézmény-
nek, közösségnek, hogy „se
szeri, se száma ne legyen
a mesemondásnak, hogy
szépszerével rendesen ösz-
szegyűljünk mesélni, mesét
hallgatni, csak úgy jól érez-
ni magunkat. Hogy a mese
legyen fűszere életünknek,
gyógyszere rosszkedvünknek,

ékszere nyelvünk-
nek. Hogy népmese-
seink hatalmas fé-
szerében mindenki
szert tehessen a
maga szerére, ami-
vel szertelenségeit
csillapíthatja, netán
amin elméjét tor-
náztathatja. Sza-
porodjanak hát a
MESESZERŰ alkalmak
kényszer nél-
kül szerről szerre,
dombról dombra
térben és időben
egyaránt, legyen eb-
ben játékosaink
felnőtt és gyermek,
asszony és ember,
jószerével minden-
ki, akinek kedve

van hozzá.”

„Három libagége,
Itt a mese vége.”

A Meseszer rendezvényso-
rozat sikeres megvalósulá-
sáért köszönetet mondunk
főtámogatóinknak, a Bethlen
Gábor Alapkezelő Zrt.-nek,
az Emberi Erőforrások Min-
isztériumának és a támogató
nevében és képviselésében el-
járó Balassi Intézetnek, hogy
a program anyagi feltételeit
biztosították, valamint az
Educatio S.I.L. Egyesületnek,
amely a jogi és logisztikai hát-
teret nyújtotta a rendezvény-
sorozat megszervezéséhez.

Angi Noémi és Király Katalin

EMBERI ERŐFORRÁSOK
MINISZTERIUMA

BETHLEN GÁBOR

Alapkezelő Nonprofit Zrt

Magunk alatt a fát (7)

Szeptemberi számunkban kezdődött sorozatunk, amelyben környezetünk rombolásának következményeire, életlehetőségeink gyors felszámolásának valóságára, a tragikus következményekkel járó éghajlati változások közelségére próbálok figyelmeztetni Önöket, de azt is számba vesszük, hogy milyen változásokra van

„A világ jelenleg abból él (és növekszik), hogy a takaréketét-számláján lévő energiát (a napfényt) költi. Ez, mint tudjuk, fosszilis üzemanyag (olaj, szén, gáz) formájában létezik.” írja Thom Hartmann. Ám a földön a fosszilis üzemanyag tartalék korlátozott. Bár mennyire eltérőek a pontos mennyiséget illetően a becslések, de annak végessége kétségtelen. „Ezek az üzemanyagok látszólagos céllal és fontossággal bíró, meggondolatlan tevékenységek motorját hatják. E tevékenységek pedig maradandó és visszafordíthatatlan károkat okoznak a környezetben és az emberi fajban.”

Ha mindeddig úgy tűnt, hogy a jövőt pusztítják, az utánunk következő generációk életét teszik a mainál sokkal nehezebbé vagy teljesen lehetetlenné mindazok, akik következetesen nem veszik figyelembe a természet figyelmeztető jelzéseit, de ma már azt tapasztaljuk, hogy saját életünket is negatívan befolyásolják az egyre nyilvánvalóbb folyamatok. Egy végjáték tanúi és részesei vagyunk. És mindenképpen a fájdalmas következmények elszenvedői. Persze, vannak, akik arra spekulálnak, hogy elég vagyont halmozzanak fel ezekre a nehéz időkre. „Akinek pénze van, az mindent megvehet” jelszó alatt tevékenykednek. A történelem azt bizonyítja, hogy amikor egy élettérben az életlehetőségekben nagy hiányosság mutatkozik, az lázadást vagy háborút gerjeszt. A fosszilis energiaforrások

kimerülése egy folyamat. Nem egyik napról a másikra tűnik el az olaj, a gáz, a szén, de amikor valahol fokozott hiány mutatkozik, a máshol lévő energiaforrások megszerzéséért már nem versengés, hanem háború folyik majd.

Ehhez már csak hab a tortán, hogy földjeink egyre terméketlenebbé válnak, a kitermelés miatt vagy egyszerűen felégetéssel megfogyatkoztak esőerdeink, növénybetegséget pusztítják erdeinket és genetikailag módosított organizmusokból származó gének jutnak a természetbe, tengereink, óceánjaink halállománya hamarosan kimerül. De nemcsak a háború, az éhínség, a szegénység sújtja világunkat, a túlszaporulat zsúfolt térségekben ma még jelentéktelennek tűnő járványok vilájjárványokká nőhetik ki magukat. Régi, már leküzdöttnek vélt betegségek is visszatérnek, s főlösen szedik áldozataikat. A tbc ismét támad. „Az összes fertőző betegség közül a tbc oltja ki a legtöbb felnőtt életét világszerte, és a betegség komoly kihívás elé állítja a nemzetközi közegészségügyet. Egy modern tbc járvány lehetséges méretei

szükség felfogásunkban, magatartásunkban, és milyen cselekvések vezethetnek az egyre közelebbi katasztrófa elkerüléséhez.

Tehát ökológiáról van szó, azaz egy világfelfogásról, amely a természet alkotó elemei közti összefüggéseket vizsgálja, azt, hogy valójában hol van a helyünk a minket is magába foglaló természetben. (mol)

és következményei akkora riadalmat keltettek szakmai körökben, hogy 1993-ban a Világegészségügyi Szervezet (WHO) a tbc ügyét «globális vészhelyzetnek» nyilvánította. Ez volt a WHO történetében az első ilyen intézkedés. „Áll az Egyesült Államok kormányának nemrég közrebocsátott jelentésében. „A tbc olyan sebességgel terjed, hogy a másodpercmutató minden egyes ütésével egy újabb ember fertőződik meg. A világ lakosságának jelenleg egyharmada fertőződött tbc-baktériummal. (Ne felejtjük, hogy a fertőzötteknek csak mintegy 5-10 százalékánál jönnek elő a tünetek, és válnak maguk is fertőzőkké.) A tbc évente több felnőtt halálát okozza, mint az AIDS, a málária és a trópusi betegségek együttvéve...”

Hát nem ment meg bennünket az orvostudomány: Az USA Közegészségügyi Minisztériuma jegyzi: „Egyes

multirezisztens tbc-fajtákra nem létezik orvosság, és félok, hogy gyorsan elterjednek az egész világon. Bár pontos adatok továbbra sem állnak a rendelkezésünkre, kutatók becslése szerint mára nem kevesebben, mint ötvenmillióan fertőződtek meg a tbc olyan fajtáival, ami legalább egy hétköznapi tbc-gyógyyszerre rezisztens.”

Ha azt hisszük, hogy ez csupán a harmadik világ problémája, nagyon tévedünk. A betegség az eurázsiai illetve amerikai kontinensen is terjed. És ez csupán egyetlen betegség, de még hány van, ami járványt okozhat.

Hányan tesznek úgy, mintha a gazdasági növekedés volna a legfontosabb, mintha az volna bajainkra a megoldás, mintha annak biztosításával továbbra is – tán az idők végezetéig – mehetne így ez a szerintük teljesen rendben lévő, sőt, a végsőkig kiaknázható világ.

Puskás Bálintról egy könyvbemutató kapcsán – elhangzott 2014. március 14-én, az unitárius templomban –

Nem szolgálna örömmre, ha köszöntésében a szovátaiak nem éreznék, hogy keblükre kell szorítaniuk úgy az idők folyamán betelepülteket, mint a város az évek során elköltözött, de még mindig hazavágyó, hazajövő fiait. Mi együtt vagyunk ennek a szép településnek a gyermekei mindazok, akik kötődünk hozzá, lelkesedünk érte, szeretjük őt, erőnkhez mérten teszünk többé, szebbé, jobbá válásáért. Tisztelet mindazoknak, akik Orbán Balázs szavaival „...legalább egy homokszemet is hozzátettek településük kulturális értékeinek gyarapításához”. És tisztelet azoknak is, akik bárhol járva, el nem feledhetik a gyermekkor játszóhelyeit és pajtásait, a földet, ahonnan vétettek, a szülőföldet, fű- és virág alatt alvó szüleik síremlékéhez rendszeresen visszatérnek.

Puskás Bálint mindig Farkas Árpád üzenetével érkezik

haza: „...fiúk, fiúk, ti viháncoló csitkók a vad szelekben, ha netalán az úrig nem sikerült szállnunk, s e röögös földre mégis visszatérnénk, csak lábujjhegyen, hal-kan!: apáink hűlő, drága arcán járunk?”.

A szülőföldhöz ragaszkodásban ott van a hála a bölcsőt ringató, homlokot simító kézzért, a meleg tekintetért, az igaz szóért és a megelőlegezett bizalomért, hogy nem fogunk eltévedni ebben a zavaros világban.

Ha hazatéréskor tudunk magunkkal hozni valami értéket, ami az itthoni gyökerekből szökken szárba, és díszes koronába nőtte ki magát, úgy érezhetjük, tán nem jártunk hiába.

Figyelemre méltó mondatot olvasok: a gyermekkori emlékek tiszteleteként, és a szülő munkájának megbecsüléseként, hogy mindig lássa, sepsiszentgyörgyi háza elé Szovátról átköltöztetette azt a háromszínű székely-gyalogkaput, amelyet az édesapa a Május 1 utcában ácsolt-faragott, zöld-fehére festett, és piros tulipánnal díszített, majd később a Hársfa utca 5. szám alatti új ház bejáratához állított.

Negyvenkilenc éves tanári pályafutásom során számtalan tanítványom vált felnőtté az azóta még mindig igazságot és emberi méltóságát

kereső országunkban. Egy pedagógus hamar felfedezi tanítványa értékeit, ráérez a gyermek veleszületett talentumaira. A tanítványban a jövő becsületes munkását, tanárát, orvosát, népünk jövődőlő tehetséges vezetőjét látja búcsúzni az Alma Matertől. Vannak végzősök, akik jelképesen „...az úrig jutnak”, magas vezetői tisztségekig.

Szülei 1933-ban Gyergyóditróból költöztek Szovátra. Bálint a famunkás mesterségből élő, korán nyugállományba kényszerülő id. Puskás Bálint és a gyergyócsomafalvi Köllő Anna ötödik gyermekeként látta meg a napvilágot az 1949-es év elején.

Büszkeséggel tölt el, hogy népünk szolgálatában álló embernek voltam 13 éves korától 5 éven át a tanára, osztályfőnöke és támogatója az érettség felé vezető úton. Tehetséges gyermekként látta meg a napvilágot és már fiatal korától látszott, hogy nagy feladatokra termett, arra, hogy majd élenjáró, vezető ember lehessen. Egy osztályfelelős, aki öt évig az osztályfőnökének és a tanári testületnek segítségére volt, a közösség formálásában, a jó szellem kialakításában.

Kedves Bálint, mint osztályfelelős, emlékezz vissza, mit jelentett a jobb tanulók segítségadása a gyengébb képességűeknek, csak a mi osztályunkban szervezett reggeli – nem kötelező – szilenciumon! Erre példa az iskola történetében sem azelőtt, sem azután nem volt.

Tudom, hogy a sportban is az elindulás fontos momentum a célba érkezéshez. Itthonról vetted a startot, és mindannyiunk öröme, országos szintű célba értél, a csúcra jutottál. Személyiségednek, tekintélyednek, kitartásodnak, tehetségednek, konokságodnak, úgy érzem, sokat köszönhetünk, és várjuk, hogy begyűjtsük a munkád további gyümölcseit. Az út nem visz sehova, mi megyünk rajta. A célt magunknak kell kitűznünk, és feléje az akadályokkal bőven megszórt úton nekünk kell lépegetnünk!

A Május 1 utcában napvilágot látott, majd a Hársfa utcában felnőtt, egykori munkáscsaládban született gyermek a Cserepeskónél magasabb csúcra jutott. Az alkotmánybírói „tógát” nem ebben az utcai házban tették a válladra. Hosszú volt addig az út.

Örvendek annak, hogy még mindig érzed a bögrédben kifogott Nádas-csorgó forrásvizének ízét, amelyből először hőrpintéttel, s a gyermekkori emlékek életed eddigi útján is elkísértek, hazavártak. A görög bölcsek is így fogalmaztak: „A korszó megőrzi annak a forrásnak az ízét, amelyből először megtöltötték.”

Oszd meg velünk sikeres élettud történetét! És kívánom, hogy a „homokszemekből épült” várad tovább magasodjék, s képességeidet továbbra is állítsd nemzetünk érdekeinek szolgálatába!

Fekete Árpád

Tavaszdik

Németh János

Kipattant az erdő rügye,
bükkfák alatt szagos müge,
szellőrózsa, csillagvirág,
virágos lesz ország-világ.

Patakok dús vize csörren,
bokor alján avar zörren,
apró cickány aprót tüsszent,
vidám rigó nagyot füttyent.

Seregélycsapat kavarog,
moccannak már a rovarok,
elindul a sün s az ürge,
egyik cammog, másik fürge.

Megcsillan a liget sarka,
fűzfavesszőn selymes barka.
Friss szántáson varjak járnak,
gölyfészkek gölyát várnak.

Kusztos Endre képei Korondon

Siklodi Zsolt szovátai képzőművész, a Kusztos Endre Képzőművészeti Egyesület elnöke tárlatmegnyitó beszéde, amely Kusztos Endre szovátai festőművész korondi bemutatóján március 15-én hangzott el!

Kusztos Endre, Szováta díszpolgára (1995), a Magyar Művészeti Akadémia tagja, 1925-ben született Makfalván, jelenleg Szovátán él és alkot 89 évesen. Mondhatjuk, joggal, hogy Szováta és a Sóvidék legjelentősebb művésze, meghatározó előfutára a mai szovátai és a sóvidéki lokális képzőművészeti szellemi, művészeti hagyomány kialakulásának, művészeti példaképe sok jelentős képzőművészünknek.

Szénrajzaiban a műkritika Nagy István folytatását látja. Murádin Jenő művészettörténész szerint: „Nagyméretű, tónusos szénrajzain legtöbbször a szülőföld, a Kis-Küküllő mente és az erdélyi Sóvidék tájait örökíti meg. Faluképeiben, csonkult ágú, sziklába kapaszkodó fáiban a kisebbségi lét jelképeit teremti meg.”

Jelen kiállításunkra 23 műalkotást válogattunk, amely többnyire az 1960-as évek és 1970-es évek között készült szénrajzokból és vegyes technikákból álló művek. Ez a korszak volt, amely alatt Kusztos Endre művészetének jellegzetes arculata kialakult, noha sokan grafikusként említik, mégis ezek az alkotások fekete-fehér, szénrel alkotott festmények, a tónusok gazdagsága, a fekete-fehér kontrasztja, egyszerűsége festészeti stílusjegyekről árulkodnak. Festészetet tanult Miklóssy Gábor tanítványaként a kolozsvári Képzőművészeti Egyetemen, és ez szellemi fejlődésében meghatározó volt. A jellegzetes szénrajzok tulajdon-

képpen szénrel festett képek, amelyek inkább festői jelleggel bírnak tónusosságukkal, színes szürkeként ható foltoikkal. A vonalak izgalmas felületként egy egységbe csoportosulnak, amelyek hatása az a közép-szürkének ható tónus, amely a vonalas rajzot egységgé alakítja. Ebből a vonalmezőből csúcsosodik ki a főszereplő, a fehér fekete kontraszttal kiemelt házfal, hegy vagy fa, és válik minőségi tisztasággá. A hagyományos tájszemlélet, ami a poszt-Nagybánya utáni erdélyi művészetet jellemezte, menekülés volt az akkori esetleges állami megrendelésektől, elvárásoktól, ennek egy ellenpólusa a viszonylagos szabadság és ennek lehető kifejezőmódjai a vizualitás aktuális kontextusában. De ne próbáljak hangzatos lenni itt Korondon, ahol olyan kortársai, mint Páll Lajos, hasonló szemlélettel, eltérő technikai eszközökkel, esetünkben a színek világával, hasonló mondanivalójú műtárgyakat alkotott. A képzőművészet mondandója elsősorban arra az egyszerűnek tűnő kérdésre kell válaszoljon, hogy MIÉRT? Igenis, miért teszem ezt? Miért kell megrajzolnom ezt? Belső kényszerből? Nem biztos. AZÉRT kell tennem, mert vizuálisan közlendőm van a

világgal a környezetemmel, fel kell hívnom a figyelmét embertársaimnak, hogy mi minden szép van, ami körbevesz, ami lehangol, ami elszomorít, ami figyelmeztet.

Ilyen megfontolásból is válogattunk tudatosan ebből az időszakból datálódó portrékat is, amely portréknak ma a XXI. században nem tulajdonítunk nagy jelentőséget, viszont abban az időszakban, mikor csak egy ember portréja volt propagálható, ezen jelentéktelennek tűnő emberek arcainak a megrajzolása jelentős kockázattal és vállalással járt. Itt említhetjük meg a vizuális művészetek burkolt protestációját, ami nem annyira közérthető, viszont akkor, amikor készültek, nagyon nagy jelentőséggel bírtak. Abban az időben kocká-

zatos volt például az Ónarckép műfaja is. Szepes Hédi művészettörténész egy szovátai művésztelep záró-kiállításán ezt így jellemezte „Rembrandt portréinak bensőséges hangulatát idézi meg Kusztos Endre”.

Összegezve a Pro Cultura Hungarica díjas művészünk, kinek művei a Magyar Nemzeti Galériában is megtalálhatóak – noha nem ilyen szép számban, mint itt –, úgy lokális, mint univerzális, és jelen esetben nem a Római Provinciából Rómába érkező művészet ez, hanem a kultúránk és világunk művészetének része, jobban nem is tudja bizonyítani, mint ez a mai esemény, amikor itt, Korondon, ebben a kiállítóterben 23 Kusztos Endre alkotásban tudunk gyönyörködni.

Ezzel a kiállítással tiszteleg jeles művészünk a Sóvidéknek, Korondnak a nemzeti ünnepünkön.

Annak reményében, hogy vidékünk művészeinek, Szovátán a követező évben állandó kiállítást tudunk nyitni a ma épülő Kusztos Endre Galériában, legyen ez egy optimista zárószó!

Kedves tárlatlátogatók, Kusztos Endre kiállítását fogadják szeretettel!

Siklodi Zsolt

Hol kezdődik és hol végződik Bereczki Károly Székelyföldje

Hát elment Bereczki Karcsi. Megdöbbenő a hír, hogy a szóvatai otthon, ahová nyugdíjasként készült, s ahol nyugalmat remélt, immár hiába várja. És hiába várják a székelyföldi barátok, hogy vele egy korsó sör mellett megvitassák, hol kezdődik a Székelyföld.

Február 16-án Budapesten, kórházi ágyán érte a halál.

Bereczki Károly Szóvátán született 1948. április 4-én. Gyergyószentmiklóson érettségizett, majd a kolozsvári Babes-Bolyai Tudományegyetem történelem-filozófia karán szerzett diplomát.

Újságírói pályáját Aradon kezdte, 1971-től, majd a Hargita, a Művelődés, az Új Élet, a Hargita Népe, az Udvarhelyi Híradó és a Nyugati Jelen munkatársa.

A rendszerváltás után Magyarországra települt. A Hajdú-bihari Napló munkatársa lett, később a Pest Megyei Hírlapnál, a budapesti Kis Újságnál, a Világ Magyarorsága című lapnál publikált.

molnos

Hol kezdődik a Székelyföld?

Erdélyben van – mondaná bárki. Ott kezdődik és ott végződik – állítaná mindenki, aki valamelyest is jártas Kárpát-medencei etnikai földrajzában. Csakhogy! Megszepben az ember, ha netán Csallóközben kóborol. Merthogy azt véli felfedezni, hogy Dunaszerdahelyen éppen olyan éneklő méltósággal ejtik a magánhangzókat, mint Gyergyócsomafalván vagy Kézdiszentléleken. A Pozsony melletti Egyházzellén meg egyenesen otthon érzi magát az ember, mivel nemcsak kijelentik, hogy ők bizony székelyek, hanem vasárnap este, a sportpályán tartott falunap záróakkordjaként el is énekeltek becsülettel a székely himnuszt. Az öröm és vigalom helyét nyomban fölváltotta a szakmai érdeklődés. Révkomáromi történész barátaim is megerősítették, hogy a hat székely nem egyikének, az Adorján-nemnek Posony-ági székelyei nevezték el Csallónak azt a Duna-ágak közé szorult kis vidéket, amelyen ma még többnyire magyarul altatja gyermekét az anyja. Aztán ennek az ágnak a neve egy fővárost is kiütöztetett. Ez már székely szerencsének is mondható, hiszen Poszony mentette át a magyar királyi méltóságot, abban koronáztak többszáz évig a magyar Szent Koronával, ott ülésezett a magyar országgyűlés. Kossuth Lajos is ebben a városban fogalmazta meg magyar szabadságos gondolatait, ide írta Országgyűlési Tudósításait. Tán ezért is ódzkodik a szlovák (!) hivatalosság Pozsony magyar nevével. A hagyományban több a magyar elem, mint a tót! (Vagyunk így még más felvidéki településünkkel is: a sok magyar hagyománytól reszket a tót ködmön, legszívesebben kiiktatnának bennünket a tájból, hogy ne zavarjuk a harsogóan talmi nemzetdiadalt!)

Furcsább és lélekmelegítőbb volt a burgenlandi esetem. Ausztria keleti kapujában, a Lajta mellett ma is székely mezőn kaszálnak, székely kútból isznak, ha megszomjaznak, a kocsmai pálinka neve is „székely lé”! Tréfásan „szekler” a szekér neve. Felsőőr határánál ma már büszkén írják magyarul a helységnevet, s az iskolában a rusnya labanc himnusz mellett a székely himnuszt is betéve fűjják az őrségi székely-magyar gyerekek. A magyarországi Vas megyében a falusi építkezések úgy hasonlítanak egy sóvidéki, vagy Nyikó-menti falu épületeihez, mint az ikertestvérek. Egyszer Márkus Imrét, a Magyar Vasutas Szakszervezet elnökét, izes tájszólását hallva, megkérdeztem, hogy nem a Székelyföldön született? Büszkén válaszolta, hogy Vas megyei gyerek ő, de nagypapja mindig arra tanította, hogy ők valójában nyugaton maradt székelyek!

Révkomáromban, a Duna Múzeumban állították ki azokat a késő-avar kori leleteket, amelyeket a nyolcvanas évek végén tártak föl a Hajógyár területén. Trugly Sándor múzeumőr mondotta nagy bámulatomra, hogy a kincseken látható gazdag mintatár minden darabja és mintája föllelhető a faragott székely kapukon: a tulipán, a rózsaszirm, a palmetta, az életfa kacsaringós indája és minden egyéb, lélekből fakadó szépség. A fonáján varrott ingváll mintáit ma is őrzik a csángók. Boldog emlékeztető Chatillon Anna, III. Béla királyunk neje ilyen varrt szeretett férjeura ingvállára. Mintákban őrzik a lelket és a rendet és a minta nyomon követi hordozóját, alkotóját. Ezer, kétezer, hány ezer éve?

Nos akkor, hol kezdődik a Székelyföld? Még helyesebben a székelyek földje? Balási Gábor *A székelyek nyomában* című, romantikával és kedves illúziókkal

átítatott szép könyvében gyakorlatilag László Gyula kettős honfoglalásának elméletét támasztja alá. Anonymus ama állítását, hogy mi, székelyek öt évig vendéglátottuk és pihentettük Árpád honfoglaló magyarjait. Mi több: önként túsokat adtunk és a kalandozások idején is elől harcoltunk. A komáromi „késő-avarok” mondott tarsolya is igazolta, hogy az életfa tulipános motívumait úgy vitte magával a székely, mint a kardot, nyilat, csákányt, meg minden olyant, amivel magyar életet, nyelvet védett!

Hol kezdődik tehát a Székelyföld? Nem Székelykocsárdnál és nem Földváránál. Nem Gyimesbükknél, vagy Berecknél, annyi bizonyos. De Focsani-nál éppúgy, mint Pozsonynál, Bécsnél, Varsónál, Királyhelmecknél. Ez utóbbi Bodrog-közi kisváros lakói mind a mai napig büszkén állítják, hogy ők azon székelyek leszármazottai, akikről Bocskai István nagyságos fejedelem azt mondta, hogy kardjuk nélkül elvész az ország! Aztán Rákóczi szabadságos kuruc hadainak derék vitézei voltak! 48-ban pedig felük Görgey hadában, másik felük Bemnél Erdélyben páholták kutyául a labancot.

A Székelyföld tehát ott kezdődik, ahol a magyar történelem! Kicsit előtte is jártunk, amikor még késő avarnak neveztek bennünket és a fránya Európa nem értette, hogy miért botokra vessük, rovással, jobbról balra az élet intelmeit, s a napi teendőket? (De szeretném, ha most, az Európai Unióban, abban a pompázatos és káprázatos elvarázsolt brüsszeli palotában valaki elmondaná a drágálatos európai honatyáknak, de a budapesti parlament folyosóin sem ártana hangoztatni, hogy mai kényelmes létüket nekünk, székelyeknek is köszönhetik. Most, amikor égetően aktuális

lett a székely autonómia kérdése, időszerű lenne a román történetírás házatáján is némi rendet teremteni, hiszen köztudott, okosabb kobakokban legalábbis, hogy néhány román-török csatában a székelyek kardja döntött a győzelemről!) Székelyek nyomaira bukkansz az Őrségben, Zalában, Tolnában, Békésben, Szolnokban, Szabolcsban, Bácskában, Muraközben és mindenütt, ahol magyarok élnek! Tudtad, kedves olvasóm, hogy Hódmezővásárhely címerében székely-magyar rovásírás van?

A tervezett és napi politikai kérdéssé előlépett székely autonómia igénylőinek is nagy kérdése: tulajdonképpen hol kezdődik a Székelyföld? Tudják ott, Brüsszelben grasszáló urak, hogy lent, a Jugoszláviához szakított-ragasztott Bánátban is tengődnek székelyek? Egyikükkel, Székelykeverővel, nemrégiben találkoztam Bátaszéken. Kérve kért, hogy „otthon” a Székelyföldön jusson majd eszembe és adjam át az üzenetét minden erdélyi székelynek. Nos, a székelykeveiek nem Erdélyből mentek oda, mindig is ott éltek, Bánátban, tán a honfoglalás óta. Valamelyik honfoglaló vezérünk testőrei lehettek. Az európai ostobaság sodorta őket szerb főhatóság alá és pusztulnak is rendesen, ahogyan az a magyargyűlölők nagykönyvében írva vagyon. Ismerősöm néha átruccan Bátaszékre, vagy Bonyhádra, ismerkedni a Bukovinából odarángált székelyekkel. Amikor aztán békésen poharazgatva, székely emlékeket dédelgetnek, fölfakad a lélek fohász: „Erted élünk csodaszép országunk, / És ha kell érted halunk!” Az ezeréves örök refrén mindig ez: „Esküszünk, mi székelyek!”

Bereczki Károly

A Fehér Tigrisek szülinapján

Március 1-én a Fehér Tigrisek szülinapja alkalmával kiválasztottuk és dí-

jaztuk a tavalyi év legjobb sportolóit. Formagyakorlatban (poomsae) Birta Edina

lett a 2013-as év sportolója, míg küzdőlemben (kyorugi) 2 sportoló, Biró Szilvia és Chirtes Alex 19-19 ponttal lettek a legeredményesebb sportolók. Ugyanakkor dicséretben részesültek eredményeikért, kitartó munkájukért: Fehér Bea (OB-n 2.), Fülöp István (RK-n 1.) György Károly (RK-3.hely), Pop Florin, Bodoni Zsuzsa, Popovici Krisztián, Páskuly Jesszika,

Szabó Szilárd, Páskuly Bianka, Tekeres Andrea, Hegyi Kriszta, Tekeres Szilárd, Hegyi Edina, Marton Brigitta, Biró Enikő, Chirtes Stelian, Fülöp László, Hegyi Norbert, Hajdú Dalma, Szócs Tímea, Toth Tamás, Szántó Lajos, Suci Flavia, Szabó Erik, Bogdan Rosalinda, Szilveszter Szilárd, Borbély Zoltán, Hegyi István, Hegyi Henrietta, Fülöp Mária, Zománcz Attila, Fodor Sándor, Bedő Jozsef, Szabó Richárd, Domokos Henrietta, Deák Brigitta, Deményi Bea, Szántó Zsófia és Dezső Zsolt sportolók!

Fehér László

Olimpiai kvalifikációra készülve

Április 21-én Mariborban rendezték meg a Slovenia Opent, ahol Fehér Zsolt nagyon jól teljesített: ezüstérmet szerezve. A verseny egy jó lehetőség volt felkészülni a márciusban Thaipeiben sorra kerülő Olimpiai kvalifikációs mérkőzésekre és a VB-re, ahol Zsolt képviseli Romániát a -73 kg-os súlykategóriában.

1. Franz Rezar (CRO)
2. Fehér Zsolt (ROU)
3. Yordan Kolev (BUL)
3. Niko Popovic (SLO) *Fehér László*

Premier Romániában!

2012-ben Fehér Zsolt volt az első romániai taekwondos, aki bronzéremmel tért haza a VB-ről. Most, március 20-án Zsolt bebizonyította, hogy nem hiába a szakág legjobb romániai sportolója, elsőként kvalifikált az Olimpiára a romániai taekwondo wtf 25 éves történelmében! A világ 8 legjobbjára jutott be a Nanjingban sorra kerülő Ifjúsági Olimpiára, köztük Zsolt, ötödikként, miután legyőzte sorra a Korea Open aranyérmesét, Ali Al Ahmart, majd a perui Jonathan Ciezat, Dél-Amerika bajnokát. Gratulálnak neki a Fehér Tigrisek, és várják haza, hogy egyre többet tanuljanak tőle.

Fehér László

Bukaresti érdemoklevél Máté Miklósnak

A szovátai Medve-tó Sportklub Taekwondo WTF Sasok Szakosztályának edzőjét, Máté Miklós 3 DAN-os mestert, kitüntették 2014. február 15-én Bukarestben az eltelt 15 év kiemelkedő eredményeiért, amelyeket úgy ország szinten, mint nemzetközi szinten elért.

A fővárosi Polivalens teremben szervezett rendezvényen összesen tíz edzőt tiszteltek meg ezzel az elismeréssel. Egyúttal méltatták a kiemelkedő eredményeket elért

sportolókat is, köztük Fehér J. Zsoltot és Kiss Istvánt.

Jelenleg ők érték el a legjobb eredményeket a Román Taekwondo W.T.F. berkeiben. A díjakat egy generális és a bukaresti prefektus adta át a kitüntetetteknek.

A kapott díj nem csupán egy tizenötéves szakmai munka eredménye, nem csupán szakvezetői, edzői teljesítmény, de benne van a sportolóink, a szülők és az önkormányzat összefogása is. Közös az érdem.

		Készítette: Molnos Ferenc	Tagadó- szó	És (latin)	Ajtón jelzés	Az áram- erősség jele	Quili ... argentín város	Jemen fővárosa	Karne- válváros	Elfoga- dott	Régi	
- Mít mondasz, ha vérző szájjal, szeme körül két foltokkal jön az úton veled szem- be egy asszony? - ... (válasz a rejt- vény főszóiban)	Poén 2		√	√	√	√	√	√	√	√	√	√
	Győri fociklub					Viszlát Tűzkő féle					Méter Megvaló- sulás	
Poén 1	Ezer Rómában			Előtag- ként: ősi Nevezetes						Skálahang Záró felület (mech.)		
Ébredni kezd!			Hulk ... pankrátor Malterez						TV-márka A tizpa- rancsolat			
Hajózik								Fociklub (Tanzánia) Avasodik!				
Noé kikötője							... Abadia (tenisz) EGSB reak					
Tisza- keszi középe!						Női név Feltéve						
Szóvatai családnév					Higany Car ... (autómosó)			Belevág Titokban figyel				
Nem mozog				Kéziszer- szám								
Neamț megyei autójelzés			E napon D hang			... körön Lóbenzin						
Sulfur	...putyin Olasz ál- lamférfi						Zachary ... táncművész Puhafa					
Nyári finomság								Női név ... Árpád újságíró				
Mister			Névelő Kávéféle		Helyhat. Római segédcsoport				Nyak- tekerics Útszakasz			
Rege						Litvánia névjele Körrész				RT (franc.) Maugli barátja		
Önzetle- nül lelke- sedők											Kelvin A kör sugara	
Vasvári Pál városa												

Felelős kiadó: Szóvata Város Polgármesteri Hivatala, Péter Ferenc polgármester

Szerkeszti: Molnos Ferenc, Grafikai szerkesztő: Siklodi Zsolt

Lapszámunk munkatársai: Angi Noémi, Bereczki Károly, Fehér László, Fekete Árpád,
Fülöp Andrea, Hajdú Aletta, Király Katalin, Kiss Zsófia, Máté Miklós, Mester Zoltán,
Németh János, Szabó Attila, Szécsi Éva

ISSN 2069-0827